

המרכז

לערבות הדדית

(ע"ר)

י' אדר א' התשפ"ב | פרשת: תצווה | גליון 183 - שנה ד'

העלון מוקדש לע"נ מור סבינו: יהודה בן מולא אברהם ואסתר זצ"ל

זמנים לשבת קודש: תצווה.

כניסה יציאה ר"ת

ירושלים: 17:07* 17:59 18:36

תל אביב: 17:04 17:56 18:32

חיפה: 17:04 17:56 18:33

בית שמש: 17:07 17:59 18:35

*לנוהגים 40 דק' בירושלים: 16:47.

זמנים עפ"י לוח 'אור החיים' - שעון חורף.

שימו לב: הוצאת העלון והפצתו, היום על דעת, שלא לעיין בו בשעת התפילה, וקריאת התורה.

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

למות על התורה - כיצד?

לו, הוא לא יכול להתגבר על עצמו, הוא לא יכול ל"שבור" את תאוותיו, אדם כזה לא יכול להשיג תורה! כי תורה זקוקה לשלמות המידות.

אומר ה"חזון איש": "שבירת המידות, היא הריגת החיים השטחיים, האופנתיים, התאוותנים, ומיתתן היא דרך החיים המוליכים אל השגת התורה", - תורה לא נקנית על ערסל או קרוסלה. אי אפשר ללמוד תורה על החסקה (חיל הים)... זה לא הולך! אי אפשר! הנהנתנות, מותרות, תאוותנות, אי יכולת להתגבר על הרצון האישי שלך, על ה"בא לי" - בולמת את האדם מלהשיג את התורה.

" וכשנסה להעמיק הרי התורה היא תורת חיים, אז מה שייך "ממית עצמו"?"

ואומר ה"אור החיים": "ויקחו אֵלֶיךָ שֵׁקֶן זֵית זָךְ כְּתִית לְפָאוֹר". מה זה "לפאור"? אדם שלומד תורה, צריך לדעת מהי סגולת התורה - "ויאמר אֶלְקִים יְהוָה-אֱלֹהֵי-אֹר" - העולם נקרא מלשון נעלם - חשוק קצת, מעונן, מעורפל, אביך, לא רואים למרחקים, סוגרים שדות תעופה כי אי אפשר לנחות... - צריך להאיר את חשכת העולם העמום, המעורפל, ובמיוחד את העולם הגלותי, כי אנחנו מצויים באיזה מן גלות. ובכן, אדם צריך לדעת "כי נר מצוה ותורה אור" (משלי ו, כג) להעלות נר תמיד, אור התורה הוא אור נצח, הוא לא אור בעל חלוף. הוא האור שמקיים את הצו האלוקי במעשה בראשית - "ויאמר אֶלְקִים יְהוָה-אֱלֹהֵי-אֹר".

שבת שזם ומקרב
לכל קרוב ורחוק

מוקדש לידידנו היקר ר' שמואל בן פרומט תמימה הי"ו לשפע ברכה והצלחה אמיתית בכל מעשה ידיו אמן.

כך שאלו ב'אורים ותומים' עמ' 3.

' בקיצעיר '

ההצלחה ברוחניות מגיעה על ידי 'גיעה'.

להקדים 'הודאה' ל'מכה'. סיפור לשבת.

כך נעורר שפע וחסדים ממרומים

'פניני אוה"ח'.

ב"ה ג'מ"ז
לרכי זזיים
בנשיאות הרב אייל עמרמי שליט"א

גמרות שוטנשטין, וספרי טוש"ע.

הרבה עברנו לרח"ל
יש מי שבינועם ילין 11.

פלי: 054-844-86-83

או בקו המידע:

02-590-7438

בא להיות שותף בלימוד התורה

בשעות הפעולה זקוק לכך ביותר.

בהשתתפות בהחזקת שעת לימוד תורה או סדר לימוד במוצש"ק שמך יוזכר לתפילה באופן אישי בסיום הלימוד, מידי שבוע.

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקר, חייג עכשיו: 052-7100-955.

מרכז לעומת הדדית ע"ר
"עמוד עולם"
לע"נ יהודה בן אסתר ובניו פר"ל בן מרים

נחזור ליהודה ושאל השווים באותה שעה באותו אגם המתגלה כביצה. במאמץ אדיר שאול אוזח ביהודה ומצליח להיחלץ מן הביצה. אלא, שמעוצמת האחיזה הפתאומית, יהודה נופל ונזרק אל תוך האגם.

הכל היה ענין של רגעים. יהודה חש איך גופו צונח אט אט לתוך הבולען האיום הזה, הביצה כבר מכסה חלק מרגליו. הוא הולך ושוקע בתוך הבוץ. באינסטינקט ראשוני הוא מנסה להוציא את הרגל, אך הביצה כמו מגנט רב עוצמה, מושכת אותו יותר ויותר והוא כבר מכוסה כולו עד מותניו בעיסה חומה ודביקה, עוד מעט ויעלם לגמרי. הוא מפעיל את כל כוחותיו ועושה מאמץ נואש לצאת, אך הביצה חזקה ממנו ומושכת אותו יותר ויותר, כעת הוא כבר שקוע בה כולו עד צווארו.

יהודה שולח מבט נואש ואומלל לשאול, שעומד במרחק ולא יכול להיכנס להצילו. מבט מתחנן שאומר 'אתה לא הולך להשאיר אותי פה, נכון?' אך שאול, אין באפשרותו לעשות כלום. והכל מתרחש בשניות ספורות. יהודה מבין שזהו, סופו קרוב והוא הולך להיפרד מהעולם. המחשבה שעולה בראשו היא: צריך לומר 'שמע ישראל'. הוא רוצה לומר זאת, אך מבין כי גם פיו מכוסה בבוץ. לכן הוא רק מכוון את מחשבתו 'שמע ישראל ה' אלוקינו...'

ובמונסי, בבית נשות הקהילה, כשמסיימת הרבנית לומר את דבריה, פונות הנשים לומר ביחד נשמת כל חי, והרבנית אומרת: "גם אני רוצה לומר איתכן נשמת כל חי, גם אני רוצה להודות לבורא עולם."

"על מה? – לפני שש עשרה שנים שלח לי ה' את בני הצעיר יהודה. חיכינו לכן הזה לא מעט שנים. ואני חושבת שלא מספיק הודיתי לה' עליו, על הבחור המקסים הזה. מתעורר בי פתאום רצון חזק להודות על המתנה הזאת שה' חנן אותי."

והקבוצה מתחילה לומר בהתרגשות, בשמחה ובהודיה 'נשמת כל חי'.

המשך בעמ' 4

היה זה ביום שלישי בשעה ארבע אחר הצהרים. יהודה הצעיר לבית משפחת מורגנשטרן בעיצומו של טיול עם חבריו, טיול מטעם הישיבה בה הוא לומד. שמש חמימה ממריצה את המטיילים הצעירים והם פוסעים בחבורה אחת מלוכדת במסלול שלפניהם.

הנוף קסום ויפה, הרים בשלל גוונים וצבעים נישאים באופק ואגמים תכולים זורמים בשליו. מצב רוחם עליז ומרומם, והם מתקדמים בקצב מהיר. מדריך הטיולים צועד בראש ואחריו הנערים מפטפטים זה עם זה. "יהודה", פונה שאול אל חברו הטוב, "תסתכל על האגם פה בצד, מה אתה אומר, שנתעכב פה קצת? נשכשך קצת את רגלים ואחר כך נשיג את הקבוצה?" "למה לא", נאות יהודה, והשנים נפרדים מהקבוצה בלא שמישהו מהצוות מבחין בכך.

הם מתקרבים לאגם, ושאול, חובב ההרפתקאות מכניס רגל לתוכו. המים הצוננים מקבלים את פניו וקוראים לו להעמיק יותר, אך אז, בשבריר של שניה קורה דבר מדהים. האגם כמו פוער את פיו ומתגלה כביצה עמוקה וטובענית. שאול מתחיל לשקוע פנימה. כהרף עין הוא קולט את הסכנה בה הוא נמצא, ובלי לחשוב הרבה הוא תופס בכל כוחו ביהודה חברו שנותר בחוץ.

כעשר דקות קודם לכן, בבית משפחת מורגנשטרן שבמונסי מצלצל הטלפון. הרבנית מורגנשטרן נענית לשיחה, על הקו אחת מנשות הקהילה המזמינה את הרבנית להשתתף בסעודה הודיה בה יאמרו כולם נשמת כל חי. "רצינו לבקש מהרבנית שתכבד אותנו בנוכחותה. כשהרבנית נמצאת איתנו האווירה הופכת לרצינית יותר וכל המפגש נראה אחרת."

הרבנית מעיפה מבט מתלבט בכיורים העמוסים ובדף המשימות שתכננה להיום, אבל מחליטה תוך רגע. "בעזרת ה' אבוא בעוד דקות ספורות". ואכן כעבור רגעים מספר נכנסה הרבנית והחלה כהרגלה לשאת דברי חיזוק בפני קבוצת הנשים שמולה.

הציץ מסמל 'אני לדודי ודודי לי'

מוקדש לזכות:

דניאל בן מהין, ואסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק' ר' חיים בן עטר זיע"א

הכוונה לרצון להם לפני ה', שעל ידי ההתעוררות שלהם מלמטה, שהם מחוברים ובטלים להקדוש ברוך הוא ואין להם שום רצון עצמי, מתעורר כנגד זה רצון העליון להשפיע להם כל משאלות לבם.

זהו סוד הענין שנאמר בשיר השירים 'אני לדודי ודודי לי' שעל ידי ההתעוררות והרצון שאנחנו מעוררים בעולם הזה לעשות רצון ה', אנחנו מעוררים באור חוזר רצון עליון עלינו לטובה ולברכה.

[אור החיים תצוה פרק כח פסוק לח]

ועשי' ציץ זקב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש לה' וגו', וזהו על מציחו תמיד לרצון להם לפני ה'.

על הציץ שהיה לובש הכהן גדול נכתבו המילים 'קדש לה', וזה מסמל ומרמז על כלל ישראל שהם 'קדש', וכמו שמכנה אותם הנביא ירמיהו 'קודש ישראל', לה', שהם חשוקים ודבוקים ומשועבדים לה' יתברך.

ובאמצעות כתב זה המסמל את דביקותם בה' והשיעבוד הגדול לעשות את רצונו, זה ממילא היה מעורר רצון העליון להשפיע להם כל טוב, וזה

	<p>זוכים לסגולה לכל הישועות כמובא בספרים הקדושים. ונכנסים להגרלה חודשית על פריסים שונים.</p>	<p>נרשמים בטלפון: 02-5-696-515 שלווחה <3 או במייל: ALONHLH@GMAIL.COM</p>	<p>אומרים בשולחן השבת את החידוש מרבנו האור החיים הק' (כל אחד לפי גילו והבתו)</p>	<p>ב"ה מבצע 'ילדי אור החיים'</p>
--	--	--	---	---

לבריאות והצלחה:

יעל בת בתיה. אסתר הדסה בת אילנה. נועה בת אסתר הדסה. אליה שאול בן מיטל. אייל אליהו בן אילנה. סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית. שירלי בת דינה. ישי משה בן כוכבה. נתנאל אברהם בו כוכבה.

דוד ראובן בן נלי נעכא. רבקה אפרת בת שרה. משה בן סוניה. אברהם בן דליה. יוסף אברהם בן טובה. נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון דניאל בן מהין, אסתר בת יעל - לרפוא"ש, וזש"ק.

לע"נ:

עזת אסתר בת מרים. בוריה בוריס בן ספירה. יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה. אברהם בבר חי בן שמחה אבלין. דניאל בן סעדה. מור בן מוזי מזל. יוסף בן משה וליאה. זכריה בן שלום. יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.

מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה. נלי נעכא בת רבקה פרומט. יהודה בן אסתר. ברוך פרג' בן יצחק ומרים. בתיה בת ראובן ופרחה. שרר שרה בת ר' יצחק ורחל.

ת.נ.צ.ב.ה.

כך שאלו ב 'אורים ותומים'.

"ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן כבאו לפני ה' ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני ה' תמיד" (כה, ל).

הנה במסכת יומא (עג). מובא: כיצד שואלין באורים ותמים? השואל פניו כלפי נשאל (כלפי הכהן) והנשאל פניו כלפי שכניה (כלפי אורים ותומים ושם המפורש שבתוך החושן, רש"י) השואל אומר ארדוף אחרי הגדוד הזה? והנשאל אומר עלה והצלח. וכן אין שואלין בקול רם, שנאמר (במדבר כז, כא) ושאל "לו".

ולא מהרהר בלבו את השאלה, שנאמר (שם) ושאל לו לפני ה'.

אלא שואל כדרך שאמרה חנה בתפלתה שנאמר "וחנה היא מדברת על לבה" שצריך שיוציא משפתיו.

אין שואלין שני דברים כאחד ואם שאל אין מחזירין אלא אחד ואין מחזירין לו אלא ראשון שנאמר (שמואל א כג, יא) היסירוני בעלי קעילה (שם מקום) בידו

(של שאלו), הירד שאלו לקליעה וגו' ויאמר ה' יסגירו. (ולא ענה לו האם ירד שאלו לקליעה).

ואם הוצרך הדבר לשנים מחזירין לו שנים שנאמר וישאל זוד בה' לאמר הארדוף אחרי הגדוד הזה האשיגנו ויאמר ה' לו רדוף כי השג תשיג והצל תציל. ואף על פי שגזירת נביא חוזרת (כגון של יונה הנביא שהתנבא על הפיכת העיר נינוה, רש"י) גזירת אורים ותומים אינה חוזרת שנאמר (במדבר כז, כא) במשפט האורים (כמו הדין שלאחר המשפט שאינו חוזר, רש"י).

למה נקרא שמן אורים ותומים? אורים שמאירין את דבריהן (מפרשים את דבריהן, רש"י), תומים שמשלימין את דבריהן (שאינן גזירתן חוזרת, רש"י).

רבי יוחנן אומר שכאשר האורים ותומים משיבים לשאלה האותיות בולטות (כגון עי"ן משמעון למ"ד מלוי ה"י מיהודה, לומר: עלה. וכל אחת אינה זזה ממקומה אלא בולטת במקומה והוא מצרפה, רש"י).

ריש לקיש אומר שהאותיות היו נעקרות מקומן מצטרפות. ע"כ.

בסייעתא דשמיא

איכוביקס הסיוע או
ההצלה האופן
כאלו?
מכניש
חוסק?
מכריז?
מכריז?

אהוציא עי"ן הכל בעזרת ע"פ מקורות חז"ל
מי"ץ: 052-7100-955
והעז"ה נהפך בהשקט טובה

בקיצעיה:

חידוש קצר לשולחן השבת.

"הקרב אליך את אהרן אחיך
ואת בניו אתו ... לכהנו לי"
(שמות פרק כ"ח פס' א')

הפסוק מדבר בתחילה בלשון רבים (על אהרון ובניו) ובסוף מסיים ביחיד - "לכהנו לי על אהרון", מדוע יש את השינוי לשון?

והתשובה היא יסוד חשוב לחיים, משום שבזכות אהרון הקדושה של הכהנים באה להם ובנוסף הוא השקיע יותר משאר הכהנים בעבודתו ולכן התורה הדגישה אותו, כי הוא עמל יותר;

וזה גם מה שנותן הסבר איך עם ישראל שהיה במעמד קריעת ים סוף וראה מראות נבואה הגיע לדרגה כזו של חטא העגל?

אלא משום שהם זכו לנבואה בלי לעמול עליה ומה שבא בקלות הולך בקלות ולכן יש ענין בעמל התורה שאז זוכים לקנותה.

(ולפי זה אולי אפשר להסביר למה הגמרא במגילה (ו): אומרת "אם יאמר לך אדם לא יגעתי ומצאתי אל תאמן", משום שככל שיעמול יותר האדם, הישגיו יהיו גבוהים, ואם לא יגע איך מצא הישגים בתורה?).

(ע"פ מיד מלכים')

בלילה חלמתי שאני לא זוכה בלוטו
בבוקר הלכתי לבדוק
התברר שלפעמים חלומות מתגשמים...

תודה לר' אליעזר כהן הי"ו על שליחת הבדיחות

בלבבי משכן אבנה

השמח בשבת - ללבבו נעשה משכן לאורה הגדול של השבת.

כתב הזוהר הקדוש (תיקוני זוהר תיקון מ"ח) שבפסוק "ושמרו בני ישראל את השבת לדרתם", נכתבה תיבת 'לדרתם' ללא האות 'ו', ואפשר לקרוא 'לדירתם'.

ובכך התורה באה לרמז שצריך האדם החפץ לזכות להארת השבת לעשות בלבבו 'דירה נאה' אשר בה תוכל לשכון ולשרות הארת השבת. וזה על ידי שישמור את לבבו ביום השבת מכל מיני עצבות ומכל מיני כעס ומחלוקת וקפידות.

ועל ידי כך יהיה לבבו 'משכן ודירה' לאור השבת ויזכה לקדושתה העצומה של שבת המלכה.

(ישמחו במלכותך)

סימנים עשׂה:

רמזים נאים בדברי חז"ל הקדושים
מאת הרב חננאל עמר שליט"א

שנים ליום תמיד

כתב החיד"א בספרו חומת אנך (פרשת תצוה):

שנים ליום תמיד. ר"ת **תשל** - תש"ל (730 -) תמידין מקריבין בשנה, בכל יום שנים שני פעמים שס"ה הם תש"ל.

הכבש האח"ד בגימטריא י"ח רמז ל"ח ברכות כנגד תמידין תקנום. רבינו מהר"א מגרמיזא ז"ל בפ"י כ"י.

ובספרו נחל קדומים (פרשת פינחס) הוסיף וכתב: וכן תש"ל ימים תינוק יונק משדי אמו שהם שתי שנים.

לתגובות וכן להשיג את ספרי הרב ניתן לפנות בפלאפון:
050-4166-339 או במיל : k0504166339@gmail.com

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

מתנת:

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:

טלית"ת

נרתיק לטלית
דמוי עור / קטיפה.

ישמח ישראל 17 ביתר עלית 02-565-1555

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "נדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

פתרון החידה מפרשת משפטים:

(שמות פרק כ"ד פסוק י', רש"י, וכן מדרש רבה בתחילת פרשת שמות).

"כמעשה לבנת הספיר" רש"י: היא היתה לפניו בשעת השעבוד לזכור צרתן של ישראל שהיו משועבדים כמעשה לבנים.

וכן מובא במדרש רבה שמות: שפרעה בעצת חכמיו תלה לבנת זהב על צווארו למשך ולפתות את העם לעבוד בלבנים, ע"כ, ע"ש.

הזוכה:

יהודה וויס הי"ו
מודיעין עלית.

החידה מפרשת משפטים:

את המתכת היקרה בעצת חכמיו העריץ עליו נשא.

כי להטעות ולפתות את העם זמם ורצה.

באותה העת אבי הגואל בו ועשה מעשה.

נטל מעין זה שנטל העריץ, אך יקרה ביקרות, ביושבו על כסא.

להראות שחלילה לו לשכוח צרת בניו בגלות.

כעת לפענח כתב חידה זו בעיני רש"י ומדרש שמות בשלמות.

המשך סיפור לשבת מעמ' 2

ובינתיים הביצה הטובענית כבר מכסה את פיו לגמרי. יהודה נשאב לתוכה כאילו מישהו מושך אותו מטה מטה. אך אז, הוא רואה מזווית העין את שאול חברו נוטל מקל שהיה מונח שם באורח נס ומושיט לו. כנראה היה זה משוט של סירה שנשכח שם בצד.

יהודה נאחז במקל, ופתאום... באופן שאין לו שום הסבר הגיוני, הוא מרגיש כמו על מדרגות נעות, גופו משתחרר ו... הוא בחוץ. בקלות עצומה הוא יוצא מן הביצה הישר אל זרועותיו של חברו. נעשה עמו נס הרבה מעבר לגדר הטבע. כדי למשות אדם השקוע בביצה דרושים לפחות שלושה גיבורים חסונים. וכאן, שאול הצנום הצליח למשות אותו בקלות מופלאה.

כעבר מספר שעות, בשעה 9:00 בערב יהודה כבר בביתו, עייף ויגע לאחר הטיול. הוא יושב עם הוריו לאכול את ארוחת הערב, ומתחיל לספר להם את כל מה שקרה שם באגם האימנטי. הפעם דמעות חונקות את גרונו, דמעות של שחרור.

"רגע", אמו מחוירה, נרגשת. "מתי כל זה קרה? מתי הכל קרה?!" וכשיהודה עונה לה, דמעות פורצות מעיניה. "מה? זה... זה היה בזמן... בזמן סעודת ההודיה כשביקשתי להודות לה' על שנתן לנו אותך! הקב"ה הוא שהוציא אותך משם!".

'ארומך ה' כי דיליתני... חייטני מיורדי בור'

('דרשו' - הרב חיים אברהם יאמניק, גיליון 'האמונה')

לקבלת העלון מידי שבוע בפורמט דיגיטלי,
ולתגובות, ניתן לפנות במייל:

ALONHLH@GMAIL.COM

או בהודעת וואצאפ למספר: 052-7100-955.

לתגובות והארות ניתן להשאיר הודעה בקו
המערכת: 02-5-696-515. שלוחה 3 < 3

בסיעתא דשמיא

הודעה חשובה ומשמחת.

ניתן לקבל דרך הארגון

שירות להזפסת קונטרסים לדברי תורה,

במחיר מוזל / מסובסד.

לפרטים נוספים, ניתן לפנות למערכת הארגון:

052-7100-955

מיוזב ברקא 18!

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג' | ירושלים | אלעד | ביתר עלית
מודיעין עלית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

בס"ד

פיצוחים – שתיה – ממתקים
– וופל בלגי – קרפים
– ועוד פינוקים...
נהכי חשוב: אצלנו כל אחד – הוא מתוק במיוחד!
רח' ישמח ישראל 1, מרכז קניות 'חיים זקן' ביתר עלית.

רגע מתוק

ניתן לתרום בכל עמדות 'נדרים פלוס'

ע"ש: 'המרכז לערבות הדדית'

או ב'נדרים פון': 03-763-0585

- שלוחה: 6500.

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר). רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.

